

Το κείμενο που ακολουθεί, είχε πρωτοδημοσιευτεί στο **facebook** στις 23 Απρίλη του 2022, διατηρεί όμως την επικαιρότητά του και, όπως θα δούμε, μπορεί να διαβαστεί ξανά υπό το φως των εξελίξεων που μεσολάβησαν.

Παναγιώτης Μαυροειδής

==========

Εικόνα πρώτη: Σε κτίρια της κατεστραμμένης Μαριούπολης υψώνονται Ρώσικές αλλά και κόκκινες σημαίες με σφυροδρέπανο. Κατά τα άλλα, μια πόλη 425.000 κατοίκων με πλειοψηφία ρωσόφωνων είναι πλέον έρημη από ανθρώπους και έμπλεη συντριμμιών.

==========

Εικόνα δεύτερη: έξω από τα γραφεία της κρατικής κινεζικής COSCO στον Πειραιά κυματίζει μια κόκκινη σημαία. Παραδίπλα ένα πανό φωνάζει : “όχι άλλος νεκρός για τα κέρδη στην COSCO”.

==========

Εικόνα τρίτη: Το 2000 ο Πούτιν αποφασίζει ότι ο εθνικός ύμνος της τέως ΕΣΣΔ θα παραμείνει **ως προς τη μουσική** ύμνος της Ρωσίας, αλλά με **αλλαγή των στίχων.** Έτσι, δια χειρός του ίδιου ποιητή (Μιχάλκοφ), θα εξασφαλιστεί η “ιστορική συνέχεια”.

Από τούτα τα λόγια:

> “Στην νίκη των αθανάτων ιδεών του Κομμουνισμού, βλέπουμε το μεγάλο μέλλον της πατρίδας μας. Και στο κόκκινο λάβαρο της δοξασμένης πατρίδας μας, θα είμαστε πάντα ολόψυχα πιστοί”.

Πήγαμε σε άλλα:

> “Ρωσία – άγιο μας κράτος,
> Ρωσία – αγαπημένη μας χώρα.
> Ισχυρή θέληση, μεγάλη δόξα
> Είναι τα κεκτημένα σου σε όλους τους καιρούς”

==========

Ίδια πουκάμισα, αλλά ***άλλες*** ψυχές
Ίδιες σημαίες, ***άλλες*** σημασίες.
Άλλη συσκευασία, άλλο περιεχόμενο...

Αλήθεια τι κρατάμε; τις σημαίες ή τις σημασίες;

Ίδια η συζήτηση και η απόφαση λίγο αργότερα για το αν θα παραμείνει το **σφυροδρέπανο** σαν ένα από τα σύμβολα του Ρωσικού στρατού. Έμεινε, διότι τι αλήθεια θα ήταν ο Ρωσικός στρατός χωρίς τη δόξα της **Αντιφασιστικής Νίκης** ενάντια στους Ναζί;

Ίδια σύμβολα, άλλα νοήματα.

Από το σφυροδρέπανο που νοηματοδοτούσε τη συμμαχία εργατών και αγροτών για τη σοσιαλιστική επανάσταση για μια δίκαιη ειρηνική, χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση κοινωνία, στη θλιβερή μετατροπή από τους ανατροπείς της σοσιαλιστικής απόπειρας σε σύμβολο **στρατιωτικής νίκης** μαζί με το **Ζ,** το **δικέφαλο** της Χριστιανικής Ορθοδοξίας και άλλα παρόμοια, σκαλισμένα πάνω σε **τανκς και πυραύλους.**

Αλήθεια τι κρατάμε; τα σύμβολα ή τα νοήματα;
==========
Δεκέμβριος 1981. Στρατιωτικός νόμος στην **Πολωνία** για να κατασταλεί το συνδικάτο **ΑΛΛΗΛΕΓΓΎΗ.** Το Πολυτεχνείο της Αθήνας γεμίζει με πανό μιας αντεστραμμένης... λογικής

υπεράσπισης του κομμουνισμού:

“Πολωνία: Ο σοσιαλισμός θα βγει νικητής”. Μεγαλοπρεπή πανό, περίσσιο θράσος, ξέχειλη ανοησία. Σε μια γωνιά στου Ζωγράφου ωστόσο υπήρχε το εξής σύνθημα γραμμένο στον τοίχο: *“Πολωνία, συγγνώμη”* και υπογραφή: **Καρλ Μαρξ**

Όμως εκείνη η συγγνώμη ήταν φαίνεται προσωρινή για κάποιους αριστερούς απελπισμένους για “νίκες” στην εποχή μας. Ίσως ο Γιαρουζέλσκι να μην ήταν τελικά και πολύ λάθος, όπως και οι Σοβιετικοί όταν με τανκς πήγαιναν να “σώσουν το σοσιαλισμό” σε **Ουγγαρία το 1956** και **Τσεχοσλοβακία το 1968.** Για τους ίδιους, έχει δίκιο ο Πούτιν (διάδοχος του Γιέλτσιν και εκφραστής της τελικής καπιταλιστικής παλινόρθωσης) και η Ρωσία του 2022 όταν εισβάλλει στην Ουκρανία και κομματιάζει ανθρώπους, σπίτια και πόλεις ανεμίζοντας άδεια πουκάμισα, τρύπιες σημαίες και σύμβολα στρατιωτικής επιβολής, σε μία επιχείρηση που θα μπορούσε να ονοματιστεί “Κάν’ το όπως το ΝΑΤΟ”

Ζήτω οι σημαίες, κάτω οι σημασίες!

Ζήτω τα σύμβολα, κάτω τα νοήματα!

Έστω έτσι, “κάπου να νικήσουμε και εμείς”… Να είμαστε με τη μεριά των νικητών.

Έστω και έτσι, “να χάσει το ΝΑΤΟ”. Τι και αν τα επεισόδια του σοσιαλισμού των εισβολών διαμόρφωσαν πίσω τους φυτείες αντικομμουνισμού, ακροδεξιάς, θρησκοληψίας και κοινωνικού συντηρητισμού στην Ουγγαρία και την Πολωνία (ως δια μαγείας λοιπόν και έξω από αυτά τα κομμάτια της ιστορίας τους, διαμορφώθηκαν αλήθεια “ακροδεξιοί” λαοί;). Τι και αν σήμερα οι φονιάδες του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ, επιχαίρουν καθώς επιχειρούν να πετάξουν από πάνω τους το στίγμα του αποκλειστικού εισβολέα και κατακτητή άλλων χωρών;

==========

Ω! Τι εποχή!

Ποιος θα τολμήσει να πει: “Ναι στην ανθρωπότητα”; Όχι! Δεν υπάρχει χώρος για τέτοια όνειρα. Αντίθετα, οφείλεις **να διαλέξεις κανίβαλο.** Με τον παλιό ιδιοκτήτη και επιβήτορα του κόσμου που λυσσομανά για το “δίκιο” των κεκτημένων και την αποκλειστικότητα στη ληστεία ή με τους νέους που αναδύονται και διεκδικούν αν μη τι άλλο συνιδιοκτησία που εύηχα ονομάζουν πολυπολικότητα;

Δεν τα έχουμε ακούσει ξανά αυτά αλήθεια; Ίδια δεν ήταν τα λόγια στην χρυσή 10ετία της “παγκοσμιοποίησης” 1990-2000 του **ΠΌΕ** και του **G20** όταν η αμερικανική ηγεμονία φορούσε

το χιτώνα της δήθεν πολυμέρειας; Ποιος αφελής αλήθεια θα πίστευε ποτέ ότι θα υπάρξει καπιταλιστής που θα αποδεχόταν αρμονική μοιρασιά της λείας με άλλους καπιταλιστές, ισότιμους και όχι υποτελείς σε αυτόν;

Ποιος θα τολμήσει να πει:"Ναι στη ζωή"; Όχι δεν υπάρχει τέτοιο περιθώριο για "γλυκανάλατα" πράγματα. Εδώ μιλούν συγκεκριμένου τύπου "στρατηγικές αναλύσεις" στις οποίες υπάρχει μόνο **ισχύς, ζώνη επιρροής, αγωγοί και αγορές.** Η μόνη ρεαλιστική οπτική για αυτή τη λογική είναι η νεκροφιλία.

Ποιος θα τολμήσει να πει: "Ναι στην ειρήνη"; Πού καιρός για αφηρημένα κηρύγματα. Εδώ το ζητούμενο είναι με ποιον εμπόλεμο θα είσαι. Σε ποια τανκς, αεροπλάνα και υπερηχητικά πυρηνικά όπλα θα στοιχηματίσεις. Λαοί δεν υπάρχουν. **Σπίτια κατεστραμμένα, πρόσφυγες ξεριζωμένοι, μάνες απελπισμένες, παιδιά με τον τρόμο στα μάτια, στρατιώτες σκοτωμένοι κάτω από σημαίες που βρωμάνε πετρέλαιο, φυσικό αέριο, δολάρια, ευρώ και ρούβλια, δεν υφίστανται.**

Αλλά το πιο ανήκουστο είναι να πει κανείς *"Ναι στην ανθρωπότητα, στη ζωή και την ειρήνη, από τη σκοπιά των αναγκών και των αξιών της παγκόσμιας εργατικής τάξης. Από τη σκοπιά της κοινωνικής επανάστασης ενάντια στο σύγχρονο πολεμικό καπιταλισμό. Από τη σκοπιά μιας νέας διεθνιστικής κομμουνιστικής συναδέλφωσης των λαών".*

Ε, όχι! Αυτά και αν είναι παιδιαρίσματα. Δεν υπάρχει τέτοιο ερώτημα σήμερα. Και ένας θεός ξέρει αν θα υπάρξει ποτέ. Άρα, το μόνο "ρεαλιστικό" είναι να διαλέγει κανείς τον απαγωγέα και βιαστή του και η ανάπτυξη έξυπνων τακτικών **συνδρόμου της Στοκχόλμης.**

Τι παράξενο! Άνθρωποι που μιλούν στο όνομα της αριστεράς, που δεν κρατιούνται να πουν **"ναι στον πόλεμο"** και **να πανηγυρίσουν** ασυλλόγιστα για **πολεμικά κατορθώματα** της Ρωσίας στην Ουκρανία, την ίδια ώρα είναι ακόμη πιο πρόθυμοι να πουν **ναι στην ταξική ειρήνη.** Να πουν ναι στο πολιτικό σιωπητήριο νεκροταφείου, υμνολογώντας τον "παραγωγικό" καπιταλισμό της Ρωσίας και της Κίνας, ξιφουλκώντας ενάντια σε κάθε απόπειρα χειραφετητικής κομμουνιστικής προοπτικής. Ή μήπως δεν είναι παράξενο;

Αν οι επιτελείς, στρατιωτικοί και πολιτικοί, της Ρωσίας, κυριεύουν σημαίες και σύμβολα της Ρωσικής επανάστασης, υποστηρικτές τους ανά τον κόσμο, επιχειρούν να βρουν συνηγορία στα επιχειρήματά τους ακόμη και στον... Λένιν. Αυτόν που κατά τα άλλα θέλει να αποκαθηλώσει ο Πούτιν, αλλά έντεχνα το ξεχνούν. Με τα Λενινιστικά κριτήρια λένε, **"δεν μπορεί να είναι ιμπεριαλιστική η Ρωσία".** Λες και ο ιμπεριαλισμός δεν προσδιορίστηκε

ως ένα ορισμένο στάδιο ωρίμανσης του καπιταλισμού σε μια συγκεκριμένη εποχή. Λες και ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος είναι αυτός που κάνει μια χώρα από μόνη της και όχι ένα *"διεθνές φαινόμενο, που αφορά την αλληλοσύνδεση όλων των χωρών, σε μία ορισμένη ωρίμανση του καπιταλισμού",* όπως εξηγούσε η **Λούξεμπουργκ.**

Τι βγάζει η εξίσωση της τυπικής λογικής λοιπόν; Είναι ιμπεριαλιστική η (πατριαρχική) Σαουδική Αραβία, αλλά μακελάρης της Υεμένης ταυτόχρονα; Είναι ιμπεριαλιστικό ή όχι το "μικρό" Ισραήλ (δείτε και σημείωση); Η φτωχή Ελλαδίτσα του 1919-1922, με ποια κριτήρια ακαδημαϊκά θα ήταν ιμπεριαλιστική χώρα, την ίδια στιγμή όμως που διεξήγε ιμπεριαλιστικό πόλεμο, σε σύνδεση πάντα με την ένταξή της στο ιμπεριαλιστικό μπλοκ της Αντάντ; Και αν είναι αθώα η καπιταλιστική Ρωσία, των στρατηγικών αποθεμάτων, στρατιωτική και πυρηνική υπερδύναμη, μήπως ας πούμε η σημερινή Ελλάδα είναι σχεδόν... αντιιμπεριαλιστική;

Όχι άλλη στρεψοδικία. Το **αμείλικτο ερώτημα** είναι: *"Ποιος είναι ο χαρακτήρας του πολέμου;"* Είναι δίκαιος από κάποια πλευρά; Ή είναι ωμός, απροκάλυπτος πόλεμος των ξεχωριστών κεφαλαίων, πόλεμος για αγωγούς και πηγές ενέργειας και ορυκτού πλούτου, πόλεμος επίδειξης ισχύος και διαμόρφωσης σφαιρών επιρροής ταυτόχρονα;

Ό,τι έκανε το **ΝΑΤΟ** με το κομμάτιασμα της **Σερβίας** και τον αποκλεισμό της από τη θάλασσα το επαναλαμβάνει σήμερα η Ρωσία με την Ουκρανία. Αλλά σε μια κλίμακα αναβαθμισμένη. Είναι πόλεμος κατάκτησης για αναβίωση της Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Με παράλληλες φιλοδοξίες ανατροπής προς όφελός της του συσχετισμού σε ευρωπαϊκό επίπεδο (με αξιοποίηση του όπλου της ενέργειας), αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο διεκδικώντας (με τις ευλογίες της Κίνας) αλλαγή παγκόσμιου ηγεμόνα.
Είναι μια μάχη αιματηρή, διαφορετικών καπιταλιστικών πόλων, όμως **το αίμα είναι των λαών.**

Οι αριστεροί και οι κομμουνιστές που ζουν στην Ελλάδα, είμαστε υποχρεωμένοι πρωτίστως να "κοντύνουμε" τον πόλο που η Ελλάδα συμμετέχει, απαιτώντας **καμιά εμπλοκή** στον πόλεμο στην Ουκρανία, **αποχώρηση από το ΝΑΤΟ, απομάκρυνση αμερικανικών βάσεων,** ακύρωση πολεμικών δαπανών, λεφτά για Υγεία, Παιδεία, μισθούς και συντάξεις.

Σε αυτή τη μάχη για να είμαστε αποτελεσματικοί **δε βαδίζουμε κάτω από ξένες σημαίες,** δεν ευλογάμε όπως η ακροδεξιά τη Ρωσία, αλλά πορευόμαστε με τα ιδανικά και τις αξίες **της εργατικής τάξης και του διεθνισμού.**

ΥΓ: Ρόζα μας λείπεις. Εσύ επαναστάτρια στη Γερμανία και ταυτόχρονα κόρη του Πολωνικού προλεταριάτου, όταν προειδοποιούσες για την κατάντια της τότε αριστεράς, όταν ξέχασαν τις αντιπολεμικές επαναστατικές θέσεις τους και έτρεχαν στο ματωμένο όργιο του πολέμου φωνάζοντας κατά περίπτωση: "Ζήτω η Γερμανία!" και "Ζήτω η Ρωσία και η ενότητα των Σλάβων!"

23 Απρίλη 2022

Ύστερες σημειώσεις:

1. *"Πότε αλήθεια πρόλαβε να γίνει ιμπεριαλιστικό το Ισραήλ;"*. Στο ερώτημα καλούνται να απαντήσουν εκείνοι οι μαρξίζοντες που το 2022 μετρούσαν το μέγεθος της οικονομίας της Ρωσίας και δεν τους έβγαινε ιμπεριαλιστική.

2. Σήμερα Πούτιν και Τραμπ συνομιλούν στο πλαίσιο λυκοφιλίας ή *"εχθρότητας με αρχές και επιχειρηματικό πνεύμα"*. Την ώρα που οι ΗΠΑ πολεμούν τη Ρωσία μέσω ΝΑΤΟ και χρήσιμων ηλιθίων τύπου Ζελένσκι, διαπραγματεύονται από κοινού σχέδια εκμετάλλευσης της Αρκτικής, ορίζοντας **"ζωτικούς χώρους".**

3. ΗΠΑ, Ρωσία και Γαλλία, έβαλαν ωμά στο τραπέζι το ζήτημα του **διαμοιρασμού των κρίσιμων μετάλλων στην Ουκρανία,** καθώς και το μέλλον **πυρηνικών σταθμών, λιμανιών και αγωγών.** Κατά τα άλλα ο πόλεμος **δεν είχε** και καλά **οικονομική βάση** αλλά αφορούσε τους Ρωσόφωνους ή τη δημοκρατία στην Ουκρανία.

Π.Μ.